

यतिः

अल्पाज्ञाभ्यवहारेण रक्षःस्थानासनेन च ।
 द्वियमाणां विषयैरिन्द्रियाणि निवर्तयेत् ॥
 इन्द्रियाणां निरोधेन रागद्वेषचयेण च ।
 अहिंसया च भूतानाममृतत्वाय कल्पते ॥
 अवेक्षेत गतीर्नृणां कर्मदोषसमुद्भवाः ।
 निरये चैव पतनं यातनाश्च यमचये ॥
 विप्रयोगं प्रियैश्चैव संयोगश्च तथाप्रियैः ।
 जरया चाभिभवनं आधिभिश्चोपपीडनम् ॥
 देहादुत्क्रमणश्चास्मात् पुनर्गर्भं च सम्भवम् ।
 योगिकोटिषहृद्विषु हृत्तीक्ष्णस्थान्तरात्मनः ॥
 अधर्मप्रभवश्चैव दुःखयोगं शरीरिणाम् ।
 धर्माद्यप्रभवश्चैव सुखसंयोगमचयम् ॥
 हृत्प्राज्ञास्थानवक्षेत योगेन परमात्मनः ।
 देहेषु च समुत्पत्तिसुप्तमेवधमेषु च ॥
 दूषितोऽपि चरेद्धर्मं यत्र तत्राश्रमे रतः ।
 समः सर्वेषु भूतेषु न लिङ्गं धर्मेकारणम् ॥
 फलं कतकटुचक्षु यदाप्यस्मत्प्रसादकम् ।
 न नामयद्दद्यादेव तस्य वारि प्रसीदति ॥
 संरक्षणां जन्तूनां राजावहनि वा सदा ।
 शरीरस्थायये चैव समीक्ष्य वसुधां चरेत् ॥
 अहो राजा च यान् जन्तून् हिनस्यज्ञानतो
 यतिः ।
 तेषां स्नात्वा विशुद्धार्थं प्राणायामान् समाचरेत् ॥
 प्राणायामां ब्राह्मणस्य त्रयोऽपि विधिवत् कृताः ।
 आहूतिप्रणवैर्युक्ता विज्ञेयं परमं तपः ॥
 दहन्ते भायमानानां धातूनां हि यथा मलाः ।
 तथेन्द्रियाणां दहन्ते दोषाः प्राणस्य नियहात् ॥
 प्राणायामैर्देहेदोषान् धारणाभिश्च किल्बिषम् ।
 प्रत्याहारेण संसर्गां ध्यानेनानोन्धरान् गुणान् ।
 उच्चावचेषु भूतेषु दुर्ज्ञेयामकृतात्मभिः ।
 ध्यानयोगेन सम्यग्ज्ञेयं गतिमस्थान्तरात्मनः ॥
 सम्यग्दर्शनसम्यग्गः कर्मेभिर्न निवध्यते ।
 दर्शनेन विहीनस्तु संसारं प्रतिपद्यते ॥
 अहिंसयेन्द्रियासङ्गैर्वैदिकैश्चैव कर्मेभिः ।
 तपसश्चरणेश्वरोः साधयन्तीह तत् पदम् ॥
 अस्थिराणां ज्ञायुयुतं मांसशरीरितलेपनम् ।
 चर्मावनहं दुर्गन्धिपूर्णं मूत्रपुरीषयोः ॥
 जराशोकसमाविष्टं रोगायतनमातुरम् ।
 रजस्रलमनिबद्धं भूतावासमिमं त्यजेत् ॥
 नदीजूलं यथा वृक्षो वृक्षं वा शकुनिर्यथा ।
 तथा व्यजन्तमं देहं कृच्छ्रादुयाहाद्विमुच्यते ॥
 प्रियेषु स्वेषु सुकृतमप्रियेषु च उद्धृतम् ।
 विद्वद्ध्य ध्यानयोगेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ॥
 यदा भावेन भवति सर्वभावेषु निष्पृहः ।
 तदा सुखमवाप्नोति प्रेक्ष्य चैव च प्राप्तम् ॥
 अनेन विधिना सर्वोपस्थिता सङ्गान् शनैः शनैः ।
 सर्वद्वन्द्वविनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठते ॥
 ध्यानात्मकं सर्वमेवेतत् यदेतदभिप्रष्टितम् ।
 न ह्यनध्यातवित् कश्चित् क्रियाफलमुपाप्नुते ॥
 अधिपञ्चं ब्रह्म जपेदाधिदैविकमेव च ।
 आध्यात्मिकश्च सततं वेदान्ताभिहितश्च यत् ॥
 इदं शरणमज्ञानाभिदमेव विज्ञानताम् ।

यतिचा

इदमन्विच्छतां स्वर्गमिदमानन्त्यमिच्छताम् ॥
 अनेन क्रमयोगेन परिब्रजति यो दिजः ।
 स विषूयेहपाभानं परं ब्रह्माधिगच्छति ॥
 इति मानवे ६ अध्यायः ॥
 (ब्रह्मणः पुत्रविशेषः । यथा, श्रीमद्भागवते १८।
 ८।१ ।
 “सनकाद्या नारदश्च ऋषिर्हंसोऽरुणिर्यतिः ।
 नेते गृहान् ब्रह्मसुता ह्यावसमूर्ध्वरेतसः ॥”
 नहुषपुत्रः । यथा, महाभारते ११।७५।३० ।
 “यतिं ययातिं संयातिमायातिमयतिं भुवम् ।
 नहुषो जनयामास घट्सुतान् प्रियवाससि ॥”
 विश्वामित्रपुत्रः । यथा, महाभारते १२।८१।५७ ।
 “आराणिर्नाचिकश्चैव चाभ्येयोज्ययनौ तथा ।
 नवतनुर्वकनखः सयनो यतिरेव च ॥”
 त्रि। कर्मरूपपरतोऽयथा । यथा, ऋग्वेदे ।
 ८।३।६ ।
 “येनायतिभ्यो भगवे धने हिते
 येन प्रच्छस्वमाविध ॥”
 “येन सुवीर्येण यतिभ्यः कर्मरूपपरतेभ्योऽयदृभ्यो
 जनेभ्यः सकाशात् धनमाहृत्य भगवे महर्षये
 प्रमच्छसि ॥” इति तद्वाक्ये साधयः ॥
 यतिः, स्त्री, (यन्त्यते रसनाच्चेति । यम् + “स्त्रियां
 क्तिन् ।” ३।३।६४ । इति क्तिन् । “अनु-
 दात्तोपदेशवन्नतितनोत्पादोनामिति ।” ६।४।
 ३७ । इति मकारलोपः ।) पाठविच्छेदः । इति
 मेदिनी । ते, ४६ । निजैश्चैव आस्थानम् ।
 यथा,—
 “यतिर्जिह्वैव आस्थानं कविभिरुच्यते ।
 सा विच्छेदिविरामाद्यैः पदैस्त्राया निजेच्छया ॥
 क्वचित्छन्दस्यास्ते यतिरभिहिता पूर्वकृतिभिः
 पदान्ते सा शोभां व्रजति पदमध्ये व्यजति च ।
 पुनस्तत्रैवासौ खरविहितसन्धिः श्रयति तां
 यथा कृष्णः पुष्पात्तुलमहिमा मां करुणया ॥
 श्वेतमाख्यसुखास्तु नेच्छन्ति सुनयो यतिम् ।
 इत्याह भट्टः खयस्ये गुरुर्मे पुरुषोत्तमः ॥”
 इति च्छन्दोमञ्जरी । १।१६—१८ ॥
 (नियन्त्यते इति । यम् + क्तिन् । यतते चेष्टते
 व्रतादिरसार्थं इति वा । यत् + “सर्वधातुभ्य
 इन् ।” उणा० ४।११७ । इति इन् ।) विधवा ।
 रागः । सन्धिः । इति शब्दरत्नावली । वाक्याङ्ग-
 प्रबन्धविशेषः । यथा,—
 “यतिरोद्गाप्यवच्छेदो गजरो रूपकं भुवम् ।
 गजपः सारिगोणी च नादश्च कथितं तथा ।
 प्रहरणं वृन्दनश्च प्रबन्धाद्वादश स्मृताः ॥”
 यथा दं यातः । इत्येकताल्यां यतिः । इति
 सङ्गीतदामोदरः ॥ (सा त्रिविधा । यथा,
 मार्कण्डेयपुराणे । २३ । ५३ ।
 “चतुर्विधं पदं तालं त्रिःप्रकारं लयत्रयम् ।
 यतित्रयं तथा तोढं मया दत्तं चतुर्विधम् ॥”
 यतिचान्द्रायणं, स्त्री, (यतिभिरनुष्ठेयं चान्द्रायणम् ।)
 व्रतविशेषः । यथा,—
 “अथावष्टौ समन्नीयात् पिष्टान् मध्यादिने स्थिते ।

यत्न

११

नियतात्मा हविष्ठाशी यतिचान्द्रायणं चरन् ॥”
 इति मानवे ११ अध्यायः ॥
 यतिचान्द्रायणे पादोनधेयुचतुष्टयं तदशक्तौ
 सपादेकादशकावपयः । इति प्रायश्चित्त-
 विवेकः ॥
 यतिनी, स्त्री, (यत्तं संयमोऽस्या अस्तीति । यत् +
 इनिः । स्त्रियां ङीप् ।) विधवा । यथा,—
 “विधवा जानिका रक्षा विश्वस्ता यतिनी
 यतिः ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 यतिमैथुनं, स्त्री, (यतीनां दुष्टयतीनामिव गोप-
 नीयं मैथुनम् ।) यतिगोप्यरतिः । तत्पर्यायः ।
 खड्गनरतम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 यती, स्त्री, (यतिः । हृदिकारादिति स्त्रियां ङीष् ।)
 विधवा । इति शब्दरत्नावली ॥
 यती, [नृ] पुं, (यत्तं संयमोऽस्यास्तीति । यत् +
 इनिः ।) यतिः । जितेन्द्रियः । इत्यमरः । २ ।
 ७।४४ ॥ (यथा, सुगन्धोपे कारकप्रकरणे ।
 “खट्वा दधिं शारुकमेतद्वैका-
 नुमोतवन्तं यतिभिः सुदर्शनम् ॥”)
 यतुका, स्त्री, (यत् + बाहुलकात् उक्तं पक्षे
 यतुका, कक । स्त्रियां ङाप् ।) वृद्धविशेषः ।
 यथा,—
 “रजनी स्थातु यतुका यतुका जननीति च ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 यत्नः, पुं, (यत्तं + “यजयाचयतविच्छप्रच्छरचो
 नह ।” ३।३।६० । इति नह ।) रूपादि-
 चतुर्विंशतिगुणान्तर्गतगुणविशेषः । स च
 त्रिविधः । प्रवृत्तिः १ निवृत्तिः २ जीवन-
 योनिः ३ । यथा,—
 “प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च तथा जीवनयोनयः ।
 एवं प्रयत्नत्रैविध्यं तान्त्रिकैः परिकीर्तितम् ॥”
 तेषां कारणं यथा,—
 “चिकीर्षां कृतिसाध्यैश्चाधनत्वमतिक्षया ।
 उपादानस्य चाध्यक्षं प्रवृत्तौ जनकं भवेत् ॥
 निवृत्तिस्तु भवेद्द्वेषाद्विषाधनताधियः ।
 यत्नो जीवनयोनिस्तु सर्वदातीन्द्रियो भवेत् ।
 शरीरे प्राणसंचारे कारणं तत् प्रकीर्तितम् ॥”
 इति भाषापरिच्छेदः ॥
 उद्योगः । यथा,—
 “उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मी-
 र्देवेन देयमिति कापुरुषा वदन्ति ।
 देवं निहत्य क्रूर पौरुषमात्मशत्रुता
 यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोषः ॥”
 इति हितोपदेशः ॥
 यत्नवान्, [तृ] त्रि, यत्नविशेषः । यत्नशब्दात्
 वतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, हरिवंशे १८।६ ।
 “कैसेनापि समाज्ञप्रस्थानूरः पूर्वमेव तु ।
 योद्धयं सह कृष्णो न त्वया यत्नवतेति वे ॥”)
 यत्न, इ क संकोचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) दन्त्यवर्गाद्योपधः ।
 इ क, यन्त्ययति मन्त्येण सपं जाङ्गलिकः । यत्न